

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník IV.

Jún 2006

Duchovný život

Milí čitatelia, drahí farníci

Azda najťažšou chvíľou v živote každého z nás je lúčenie, kedy človek opúšťa jemu blízkych ľudí. Táto skutočne ťažká chvíľa pripadá aj nám, vašim duchovným správcom práve preto, že sa lúčime s ľuďmi, ktorí ste nám boli naozaj blízki. Veríme, že aj keď táto rozlúčka znamená pre nás odlúčenie možno navždy, neznamená, že si budeme vzdialení srdcom a modlitbou. Spája nás s vami niekoľkoročné spoločné putovanie, ktoré nemôže upadnúť do zabudnutia. Snažili sme sa s Božou pomocou svoju prácu a povolanie medzi vami vykonávať čo najlepšie, ale istotne sa vyskytli aj naše ľudské slabosti, možno zlyhania, preto aj touto cestu vás prosíme o odpustenie, ak sme skutočne niekomu z vás ublížili alebo vás pohoršili, nikdy to však nebolo úmyselné. Po nás prichádzajú noví kňazi, ktorých k vám posielá otec biskup. Prijmite ich s rovnakou láskou s akou ste prijali do svojho života aj nás.

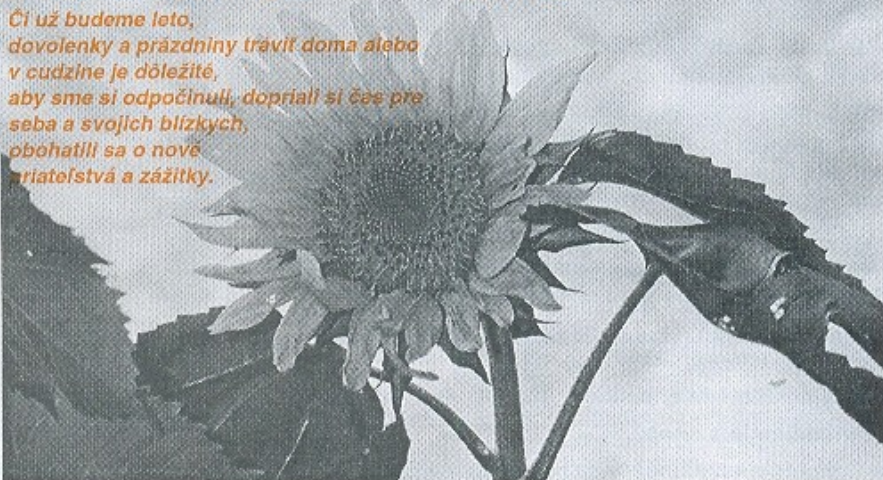
pokračovanie na str. 4

Čas oddychu, chvíle pre seba

Otvára sa letu brána. Po studenej a mokrej jari všetci dúfame, že leto otvorí bránu slnku a pohode. Tešíme sa na hrejivé lúče, aby sme z nich načerpali energiu.

Či už budeme leto, dovolenky a prázdniny tráviť doma alebo v cudzine je dôležité, aby sme si odpočinuli, dopriali si čas pre seba a svojich blízkych, obohatili sa o nové priateľstvá a zážitky.

Cez prázdniny by mali rodičia vytvoriť pre svoje deti priestor na oddych, ale tiež prácu, vzájomné rozhovory a spoločné zážitky, ktoré v rodine vytvárajú tú pravú súdržnosť.

Slovo starostu

Nech nám pekné dni poslúžia

Konečne po dlhom očakávaní začalo letné počasie, ktoré nám dáva predpoklady v plnej sile sa venovať rôznym prácam – na stavbách, pozemkoch a záhradkách. Tiež sú tu podmienky na zaslúžený oddych a dovolenky. Práve všetkým spoluobčanom, aby tieto pekné dni čo najlepšie využili.

Voľby

V júnových dňoch, ale aj predtým, sme sa viac venovali voľbám do NR SR s cieľom, aby sme prispeli k voľbe tvorcov zákonov, aby sa náš život odvíjal smerom k lepšiemu.

Výsledky u nás v sobotu 17. júna boli takéto:

Celkom bolo zapísaných 2 108 voličov, volič prišlo 1 271, t. j. 60,29 %. Voliči dali 503 hlasov SNS, 319 SMERU, 264 LS-HZDS, 68 KDH, 36 KSS, 33 SDKÚ, 16 Slobodnému fóru, 6 ANO,

5 ZRS, 4 HZD, 4 Slovenskej ľudovej strane, 4 Slov. nár. koalícii, slov. vzájomnosti, 3 Občianskej konzervatívnej strane, 2 Prosperite Slovenska, po 1 Lavicovému bloku, SDL, SMK, Agrárnej strane vidieka, Nádeji.

Voľby sa uskutočnili bez vážnejších nedostatkov. Moje poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa voľieb zúčastnili. Zvlášť chcem poďakovať za prácu všetkým členom komisií a pracovníkom obecného úradu, ktorí voľby organizovali.

Úprimné „ďakujem“

V týchto dňoch od nás odchádzajú významní ľudia, ktorí formovali naše myslenie, pomáhali nám v najťažších chvíľach. Pán farár Peter Klech a pán kaplán Pavel Mikoláš menia teritórium svojho pôsobenia. Nemôžeme byť nahnevaní, že nás opúšťajú, lebo idú ďalej rozvíjať svoje schopnosti. Môžeme byť iba smutní, i keď na druhej strane si myslím, že aj skúsenosti, ktoré u nás získali, im pomôžu v ďalšej ich činnosti. Preto im chcem i touto cestou úprimne poďakovať za všetko čo pre nás urobili a poželat im aspoň takých, ba ešte lepších farníkov ako mali v našej obci.

Následky zimy

Táto dlhá zima, „bohatá“ na sneh, nám narobila dosť problémov aj v jarných mesiacoch. Práve veľké množstvo topiaceho sa

snehu spôsobilo problémy aj tam, kde doteraz neboli. Mnohé kanále a priepusty pri cestách potrebujú opraviť, vylepšiť a sfunkčoniť tak, aby ďalšie prívody vody nenarobili ešte väčšie starosti. Preto postupne podľa dôležitosti a finančných možností odstraňujeme vzniklé nedostatky. Všetko sa nedá naraz, a preto vás žiadam o trpezlivosť pri riešení konkrétnych prípadov a situácií.

Obecné zastupiteľstvo

4. mája

● s dôrazom na činnosť TJ Ziar Papradno za rok 2005. Správu predkladal predseda TJ Ing. Stanislav Lališ. Činnosť tejto organizácie je na dobrej úrovni. Riešili sme materiálne zabezpečenie TJ, ustanovenie správcu športového areálu a tiež blížiacu sa oslavu 80. výročia TJ. Na rokovaní zastupiteľstva sme riešili aj ďalšie organizačné otázky.

1. júna

● s dôrazom na riešenie a zefektívnenie ďalšej činnosti kultúrneho domu aj v súvislosti s odchodom vedúceho a výber nového vedúceho MKS. Zastupiteľstvo sa zaoberalo aj ďalšími organizačnými požiadavkami.

RSDr. Milan Grupáč

Zostanú v našich srdciach

Život sa skladá zo stretnutí a rozlúčok. Lúčenie je vždy bolestivé ak odchádza niekto, koho sme mali radi.

K 30. júnu odchádzajú od nás naši kňazi PhDr. Peter Klech a Mgr. Pavel Mikoláš.

Pán farár Klech bol za správcu farnosti Papradno menovaný v roku 1997. Pôsobil u nás 9 rokov.

Svojím ľudským a priateľským prístupom, profesionálnym plnením povinností a tiež humorným a chápaným pohľadom na svet a ľudské slabosti si získal srdcia mnohých a hoci s ním všetci nemuseli súhlasiť, je málo tých, čo by ho nemali radi a nevážili si ho.

Hoci jeho hlavným poslaním bolo starať sa o duchovnú stránku veriacich, nezabúdali ani na materiálne problémy okolo fary a kostola. Počas jeho pôsobenia sa vykonali aj tieto práce:

- vo veľkej miere úprava okolia kostola – odvodnenie plochy a položenie zámkovej dlažby
- nastriekanie fasády kostola
- elektrifikácia 3 zvonov
- zakúpenie nových vežových hodín so zvonkohrou
- nová elektrifikácia kostola
- rekonštrukcia nadstavcov na bočných oltároch, ktoré sú zapísané ako kultúrna pamiatka
- výmena dverí do kostola
- komplexná rekonštrukcia veľkého obrazu sv. Ondreja
- oprava starej fary a otvorenie Farského pastoračného centra

Práce sa vykonali v spolupráci s občanmi, sponzormi a Obecným úradom.

Pán kaplán Mikoláš bol v Papradne od roku 2003 a venoval sa hlavne deťom – či už vyučovaním náboženstva, deťmi svätými omšami alebo rôznymi výletmi s deťmi.

Toto všetko zostane ako trvalá pamiatka na ich pôsobenie u nás. Čo je však dôležitejšie je to, čo zostane z ich účinkovania v našom srdci. Ich pomoc radou a povzbudením pri spovedi, či osobných rozhovoroch; pochopenie a humor; kázne – to všetko boli malé svetielka vo všedných dňoch.

Väčšina z nás si v mysli uchová vlastnú spomienku na každého z nich. Čo by si oni určite želali najviac je, aby sme tie ich slová, kázne, rady a tiež osobný príklad pretavili do skutkov a našich správania a aby Duch, ktorý viedol ich počas pôsobenia, u nás zostal v nás a medzi nami aj po ich odchode.

V mene nás Papradňancov im aj takto ďakujeme za všetko, želáme zdravie a nech Boh žehná ich ďalší život a sprevádza ich svojou milosťou.

DIAMANTOVÁ SVADBA

Manželia

Alexander Uhliar a Elena,

rodená Mikudíková,

spolu prežili 60 rokov života. Svoje áno si povedali 5. mája 1946.

Život priniesol za tie roky všetko,
čo osud nám pririekol.

Prežili sme ho, hoc bolo aj ťažko,
len aby vám pohár radosti ešte nepretiekol.

ZLATÉ SVADBY

V júni pred 50 rokmi do matriky boli vpísané niekoľko nové manželské páry. Iba trom sa podarilo sláviť zlatú svadbu.

16. júna 1956 sa stali manželmi

Rudolf Gáborík a Alžbeta,

rod. Jánošíková

Ludovít Hanajík a Alžbeta,

rod. Jánošíková

30. júna 1956

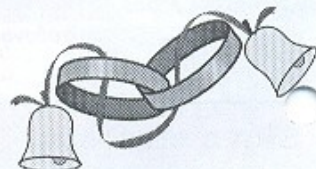
Tomáš Trúchlik a Helena,

rod. Hamáriková

*Nech je šťastné obdobie
vášho života ešte stále
pred vami.*

*Nech je veľa problémov,
neúspechov, starostí
pojem pre vás neznámy.*

*Ak by to tak aj nebolo,
nech vaše skúsenosti,
lásky a optimizmu
premôžu ťažkosti
všedných dní.*

Matričné okienko

★ Vitame vás

Andrej Mituník	20. 4. 2006
Natália Španihelová	28. 4. 2006
Adam Bašo	28. 4. 2006
Pavol Hraboš	30. 4. 2006
Petronela Hrabošová	30. 4. 2006
Tobias Palko	3. 5. 2006
Tamara Šepešová	11. 5. 2006
Matúš Januch	23. 5. 2006

† Životnú pozemskú púť ukončili naši spoluobčania

Jaroslav Kompaník	8. 4. 2006
Terézia Jánošíková	13. 4. 2006
Cyril Bašo	20. 4. 2006

Vzdanie úcty pamiatky padlých v II. svetovej vojne pri Troch krížoch na Javorníku má dlhoročnú tradíciu na oboch stranách spoločnej štátnej hranice.

Hokejista Jan Dlouhý z MšHK Žilina venuje podpisy aj menším fanúšikom

V našej obci

BOLO

Uplynulý štvrtrok a jeho mesiace boli bohaté na akcie kultúrne i športové. Futbalisti skončili jarnou odvetou futbalový súťažný ročník. Na ihrisku sa odohral aj exhibičný futbalový zápas medzi našimi futbalistami a hokejistami Žiliny, majstrami T com extraligy (viac na poslednej strane).

Máj 2006

Deň matiek

Okrem tradícií na kvetnú nedeľu, stavaní a váňania mája, nás potešili aj naše deti. V **sobotu 13. mája** zaklopali na srdcia všetkých mamičiek, krstných mám a starých mám, ktoré sa zúčastnili na ich krásnom vystúpení v kultúrnom dome.

Spoločne na hranici

Pri Troch krížoch sa **14. mája** stretli Slováci a Moravania na májovom tradičnom stretnutí. Naš klub turistov v spolupráci s obecným úradom prichystali vatru a po úvodných príhovoroch kompetentných vatru spoločne zapálili. Účastníci nezostali hladní – guláš bol veru výborný. Iba počasie nebolo stopercentné, ale napriek tomu nálada bola dobrá, hrali harmoniky, znel spev, ba dokonca sa aj tancovalo.

Plný kultúrny dom

Tancovalo sa aj o dva týždne **27. mája** na majálese v kultúrnom dome, ktorý pripravili členovia SČK a Klubu turistov a lyžiarov v Papradne.

V nedeľu na druhý deň sa už od **14. h** niesli priestormi kultúrneho domu ľudové piesne celého Považského regiónu.

BUDE

Čas oddychu, čas dovoleníek je tu a tu sú aj pozvania na naše spoločné stretnutia.

1. júla

Tanečná zábava od **19. h** v KD Papradno pri príležitosti 80. výročia založenia telovýchovnej organizácie v Papradne.

2. júla

Oslavy 80. výročia založenia telovýchovného spolku pokračujú od **16. h** na ihrisku TJ Žiar Papradno. Na trávnik vybehnú domáci futbalisti a „starí páni“. O zábavu aj občerstvenie bude postarané.

8. júla

Starosta obce Papradno poriada futbalový turnaj „starých pánov“ mužstiev Papradna, Karolíny a Jankovic. Turnaj bude na futbalovom ihrisku.

9. júla

Tradičný futbalový turnaj o majstra Papradnianskej doliny sa bude hrať v tomto roku v Brvništi a Papradne. Začína v nedeľu o **10. h**, zápasy o umiestnenie budú na ihrisku v Papradne od **14. h**. Tešíme sa na podporu dobrého futbalu.

19. – 20. augusta

sa uskutoční IV. ročník jazdeckých hier farmy Papradno. Milovníkov koní ako aj ostatných hostí a priaznivcov organizátori pozývajú na výbornú zábavu a dobré občerstvenie.

V októbri

bude organizovaný III. ročník záhradkárskej výstavy, na ktorej sa môžete prezentovať dopestovaným ovocím, zeleninou, kvetmi. Takže nad vašimi exponátmi, ktoré donesiete na výstavu, môžete začať nielen rozmýšľať, ale im aj pomáhať v záhradkách ráf.

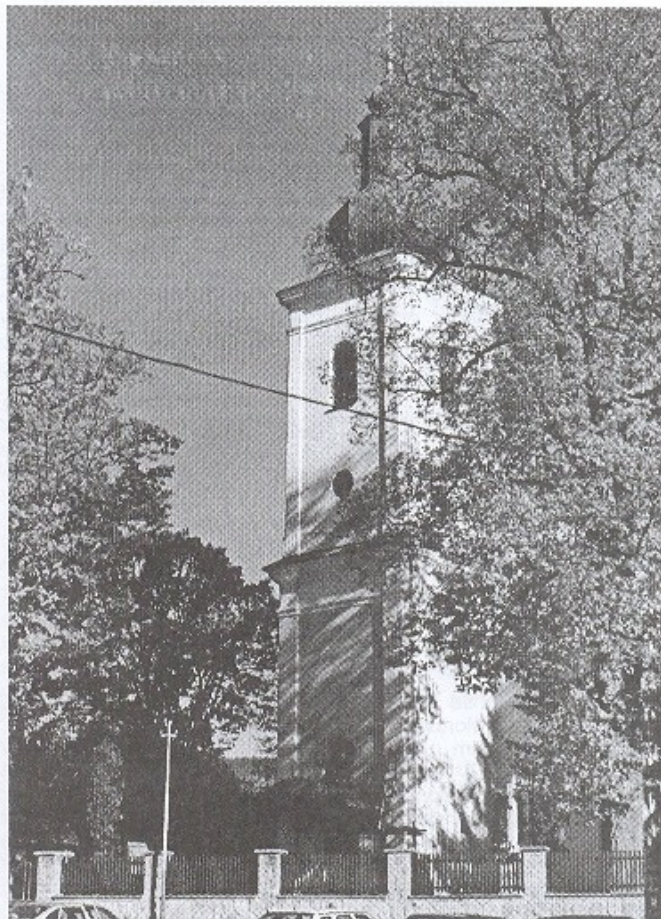

Folklórna regionálka

V nedeľu **28. mája** od **14. h** sa ozývali priestormi kultúrneho domu ľudové piesne povážskobystrického regiónu. Na súťažnej regionálnej prehliadke sa odbornej porote a fanúšikom folklóru v **36** vystúpeniach predstavili štyri ľudové hudby, **17** speváckych skupín, sólisti speváci a inštrumentalisti.

Do krajskej súťaže postúpili Praznovanka z Praznova, ženská skupina, sólistka Andrea Klabníková z Dohnian, povážskobystrický Považan, ženské duo Zuzka Guričanová a Blažena Lešková z Dohnian a inštrumentalista Pavol Štefánik z folklórnej skupiny Javorník. Ocenená bola aj naša skupina mužov Podžiaran a sólistka Lenka Knapová.

Veľkým prekvapením nielen pre domácich bola dievčenská spevácka skupina z Papradna pod vedením Mgr. Ivana Šípeka, ktorá sa svojho prvého súťažného vystúpenia zhostila na výbornú.

dokončenie zo str. 1

Chceme vám všetkým úprimne poďakovať za všetko, čo ste pre nás urobili, ale hlavne za vaše modlitby, ktoré nás isto budú sprevádzať aj na novom pôsobisku. S kresťanským pozdravom a s úprimnou spomienkou v modlitbe na vás sa lúčia vaši kňazi PhDr. Peter Klech, správca farnosti Papradno a Mgr. Pavel Mikoláš, kaplán.

Váš duchovný správca.

PhDr. Peter Klech

HypoPôžička

Nízke úroky ako hypotéka
Jednoduché vybavenie ako pôžička
0915 800 771

Inzeráty pre občanov
v novinách **Polazník**

sú **zdarma**

(dajte ich do schránky
na OÚ),
pre podnikateľské subjekty
10 Sk/cm²

Sklenárstvo RAMGLASS

ponúka služby v **Papradne**
každý prvý štvrtok v mesiaci

a v Považskej Bystrici
na Hviezdoslavovej ulici
(za pasovým PZ)

po – pia: 7.30 – 16.00

**ZASKLIEVANIE
OKIEN, DVERÍ**

dvojsklom, trojsklom
(aj u zákazníka)

RÁMOVANIE OBRAZOV

Tel. 042/432 08 98
432 16 59 aj fax
0903 509 941

Starosta sa stará

Začiatkom apríla tohto roku v materskej škole Papradno 372 skolaudovali a dali do užívania výťah pre vývoz stravy detí na 1. poschodie. Doteraz 27 rokov deťom pracovníčky škôlky vynášali jedlo po schodoch a chodbách.

Ďakujeme starostovi a prednostovi obecného úradu v Papradne za zabezpečenie montáže výťahu a tiež za dobrú spoluprácu pri maľovaní tried, oprave strechy a celkovej údržbe materskej školy.

Pracovníčky MŠ

Deň matiek, Deň detí, Deň otcov

Deň šťastnej rodiny

Tri sviatky naraz – to bol dôvod na stretnutie žiakov 1. ročníka ZŠ v Papradne s triednou učiteľkou Mg. Evou Gastnerovou, s rodičmi, starými rodičmi i súrodencami. Oslava 8. júna spojila všetkých a aby nebolo nikomu ľúto, svoj sviatok nazvali Deň šťastnej rodiny. A šťastia bolo na slávnosti naozaj neúrekom. Šťastné boli deti, lebo sa pochválili tým, čo sa za desať mesiacov naučili – čítali, počítali, recitovali, spievali, tancovali, hrali divadielko. Šťastní boli aj najbližší prváčikov, lebo videli, že ich ratolesti odvedli za pomoci triednej učiteľky poriadny kus práce – zo škôlkarov sa stali ozajstní školáci a šťastie žiarilo i z pani učiteľky, ktorá pri svojich 24 žiakoch omladla najmä duchom.

A keď deti oficiálny program ukončili Rúfusovou Modlitbou za rodičov a odovzdali svojim najbližším vlastnoručne urobené srdiečko s odtlačkom vlastných dlaní, šťastie vzalo na seba podobu očí zvlhnutých od dojatia.

V počítačovej učebni formou prezentácie rodičia videli svoje deti v triede na vyučovaní, pri výrobe darčiekov i na výlete. A potom sa začala veselica s pohostením – bylinkovým čajom, džúsom a domácimi koláčmi, ktoré napiekli starostlivé mamy.

Z besiedky všetci odchádzali šťastní a spokojní, znova sa vydalo jedno pekné podujatie na našej škole a preto ústami detí vyslovujeme: "Vďaka za všetko, pani učiteľka!"

Štvrté jazdecké hry v auguste

Jazdecké hry – to bola v roku 2003 novinka nielen v našej obci, ale aj na Slovensku. Veľmi odvážne k tejto myšlienke pristupovali na farme Anny Benikovej. Ona ako majiteľka agrofarmy aj jej zamestnanci. Jazdecké hry – to je už v Papradne tradícia. Predposledný augustový víkend si môžete časovo rezervovať už teraz na toto podujatie a veru neobanujete. Papradnianskym chotárom preklusujú kone z celého Slovenska po súťažnej trase. A tí, čo prídu, menší i väčší, môžu súťažiť v rôznych hrách, jazdíť na ponikovi, vysadnúť do sedla koňa. Odmeny a občerstvenie sú pripravené. Takže sobota 19. a nedeľa 20. augusta patrí jazdeckým hrám.

Okolie farmy v Papradne vypásajú nielen ovce a kravy, ale môžete tu stretnúť na svojich trasách aj kone s jazdcami v sedle. Pre jazdčí lúky môžu skúsení, tí menej zdatní začínajú v ohrade a postupne spoznávajú taje jazdenia na koni. O jazdenie prejavujú záujem aj dovolenkári, ktorí do našej doliny zavítajú.

Na prízemí OcÚ

*je schránka pre vaše príspevky,
námety a inzerciu do Polazníka.*

Dúfame, že sa zaplní už do budúcich novín.

80 rokov od založenia športového klubu

V roku 1921 bol menovaný za riaditeľa školy v Papradne učiteľ Ján Uškovitš a vo funkcii zotrval až do konca roku 1944. S jeho menom sú spojené aj športové aktivity. Bol to práve on, ktorý v obci položil základy nášho futbalu v roku 1926.

Doterajšie názvy klubu, pod akými papradniarski chlapci a chlapi hrali futbal:

- do roku 1945

Športový klub Papradno

- od roku 1945 do roku 1960

Sokol Papradno

- od roku 1960

TJ Žiar Papradno

Pravidelne sme začali hrať futbal až od roku 1932. Predtým ne-
očno hovorí o organizovanom
športe u nás v obci, keď tu futbal
poznali od roku 1918. Hrali ho
však len študenti z tzv. panských
rodín.

1932

Urbárska obec darovala mládeži pasienok, ktorý po rôznych úpravách – rozšírení, vyrovnaní a ohradení – slúži športovaniu dodnes. Už v tomto roku sa odohrali prvé zápasy s Považskou Bystricou a Bytčou, ktoré skončili víťazstvom našich hráčov.

1945 – 1948

Sokol Papradno dosiahol významný úspech. V roku 1947 v Trenčianskej divízii naši futbalisti zvíťazili. Výborný organizátor a milovník športu kaplán Pavol Vanko sa podpísal pod úspešné roky veľmi výrazne.

1951 – 1953

Dorastencov a žiakov úspešne viedol Milan Pilátik a prišli ďalšie úspechy. Počet žiakov v dobrovoľnej telovýchove v tej dobe bol 134.

Pavol Demitra – účastník väčšiny exhibičných zápasov

1956

Naši dorastenci získali titul majstra Žilinského kraja.

1958

Vybudovali sme šatňu.

1960

Hrali sme futbal a hádzanú s výbornými výsledkami.

1972

Ihrisko sme oplotili pletivom, občas sa na ihrisku poriadali zábavy, slávnosti, spartakiády. Hrávali sme okresnú futbalovú súťaž.

1989

Postavili sme garáž pre autobus.

1996

Začali sme s výstavbou novej tribúny, súčasťou stavby boli aj šatne pre žiakov, dorastencov a mužov, pre rozhodcov, šatňa pre hostujúce mužstvo, spoločenská miestnosť, kuchynka, ale najmä sprchy a WC a to pre domácich aj hostí.

2000

Staré priestory šatní výbor TJ spoločne s hráčmi prerobili na bufet, ktorý slúži na občerstvenie pre fanúšikov.

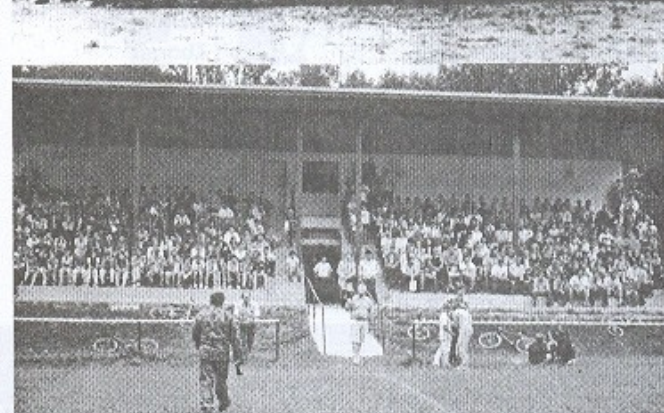
2005

Začali sme s rekonštrukciou trávnej plochy ihriska.

V súčasnosti má Papradno v oblasťných súťažiach tri družstvá – starších žiakov, dorastencov a mužov. V letnej prestávke sa každoročne hrá o pohár starostu obce a veľkú popularitu majú aj priateľské futbalové stretnutia s extraligovými hokejistami Trenčína a Žiliny.

Športové aktivity TJ ocenili aj vyššie telovýchovné orgány. Predseda TJ Žiar Papradno Ing. Stanislav Lališ preberá V Lednických Rovniach ocenenie pre najlepšiu TJ roku 2000 od Ing. Pavla Petrika a z prezidentskej kancelárie od Dáriusa Rusnaka

Nová tribúna je plná nielen pri futbale, ale aj pri iných kultúrno-spoločenských podujatiach, ako bolo napríklad vystúpenie vojakov Armády SR pri verejnej nahrávke relácie Slovenského rozhlasu.

Futbalistom sa nemôže stať každý

Ak rád beháš, začni hrať futbal. Nesmieš mať však strach z fyzického kontaktu a musíš byť veľmi obratný. Ak chceš napredovať, musíš zlepšiť telesnú kondíciu, nacvičiť kombinácie a techniku. Futbal vyžaduje aj postreh, treba pochopiť situáciu skôr ako ostatní. Nie si však sám, v hre aj aj lopta.

S loptou sa dá dokázať všetko. Napríklad byť idolom štadiónov. Podľa chuti, počasia, počtu priateľov alebo priateľiek rozhoduješ ty. Lopta sa točí, odráža, lieta. Uspokojí ťa, zradí ťa. Je to ako v živote. S loptou sa dá dokázať všetko.

Futbal je najpopulárnejší šport na svete. Na každý zápas prichádzajú fanúšikovia, niekedy je ich len niekoľko desiatok, inokedy stovák, ale aj desaťtisíce.

Záleží na tom, aká súťaž sa hrá, či je to v dedine, regionálna súťaž ale národná liga. Medzinárodné zápasy – to je už iná káva. Ako tie, na ktoré sa práve v tomto období pozeráme v televízii počas majstrovstiev sveta v Nemecku.

Prvý slovenský futbalový klub bol založený 3. mája 1919. V obci Papradno v roku 1926.

Súčasný káder dorastencov s trénerom Marcelom Pavúkom hrá v I. triede oblastnej súťaže. V uplynulom ročníku skončili na 8. mieste a práve oni sú liahňou pre tím našich mužov.

Od roku 1999 každý rok sa odohral na ihrisku priateľský exhibičný futbalový zápas s hokejistami Dukly Trenčín a posilami z NHL. Pavol Demitra, Marián Hossa, Marcel Hossa, Robert Petrovický, Rasťo Pavlikovský, Marián Gáborík, Ľubo Sekeráš, Jozef Daňo, Roman Konštek, Richard Lintner, Branko Radivojevič, Andrej Meszároš a ďalší radi prídu po ťažkých zápasoch na ľade ukázať svoje športové – futbalové – umenie na náš trávnik a stráviť v našej obci niekoľko hodín. Sprevádzali ich tréneri, na trénerskej lavičke sme videli najskôr Júliusa Šuplera, potom Františka Hossu, Jána Šterbáka a Dušana Gregora.

Aj naši futbalisti sa dostanú ľad. Doviaľia im to žilinskí hokejisti na svojom ľade. Hráči MsHK zase časť oddychových dní strávili počas hokejovej prestávky u nás v obci.

Doterajšie športové vedenie

1926 – 1944	ŠK Papradno	Ján Uškovitš
1944 – 1948	Sokol Papradno	kaplán Pavol Vanko
1948 – 1951		Ladislav Umrián
1951 – 1960		Albín Moravík
1960	Žiar Papradno	Vendelín Žilincík
		Cyril Bašo
1989 – 1992	Žiar Papradno	Jaroslav Hroško
1992 – 1995		Miroslav Dománek
1996 – 1998		Rudolf Zboran
1999		Ing. Stanislav Lališ

Prišli aj s pohárom

Spoločná radosť mužov TJ Žiar Papradno a piatich hráčov MsHK Žilina s majstrovským pohárom. Do Papradna ho priviezli Roman Konštek, Robert Rehak, Martin Opatovský, Stanislav Škorvánek, Melicherčík. Hokejisti Žiliny tak dodržali sľub, ktorý dali našim futbalistom počas zimného sústreďenia v našej obci a v pondelok 1. mája k nám zavítali s pohárom na futbalové ihrisko.

Lubomír Sekeráš odovzdáva v Papradne dres Minnesota Wild

Deň radosti

V sobotu 24. júna 2006 sa v ZŠ Papradno uskutočnil „Deň radosti“ pre deti prvého stupňa ZŠ. Deti spolu s vedúcimi postupne navštívili päť rôznych stanovišťa, kde preberali rôzne témy – Sväté písmo, priateľstvo, výroba holubice, hry a spev piesní. Po úspešnom zvládnutí všetkých úloh sa deti potešili zo sladkej odmeny od p. kaplána P. Mikoláša.

Regionálna kancelária Triangel
Triangel

je presťahovaná
z býv. budovy NF
do hotela MANÍN (1. posch.)
po – pia 9. – 16., so 10. – 13. h

Uzatváranie zmlúv, požičiek,
hypoték, potvrdzovanie
záručných listov.

Tel. 0915 800 771,
0908 510 419

MS FOTO – VIDEO

Dom služieb – Štúrova ul.

Považská Bystrica

Farebné foto do 1 h
po – pia 8 – 16. 30, tel.
0905 382 764

Letné varenie

Zapekané zemiaky s karfiolom

1 kg zemiakov, soľ, 20 g masť, 40 g cibule, 1 pekný karfiol, 40 g masla, 2 biele jogurty, 2 vajcia, 2 lyžice strúhanky, masť a strúhanka na formu.

V šupe uvarené zemiaky ošúpeme a pokrájame na kocky. Na masť speníme nadrobno posekanú cibuľu, dame na zemiaky a premiešame. Očistený a umytý karfiol uvaríme v osolenej vode do polomäka a rozoberieme na ružičky. Ohňovzdornú misu vymastíme, vysypeme strúhankou a dame do nej pripravené zemiaky. Na ne rozložíme uvarený karfiol a kúsky masla. V jogurte rozšľaháme vajcia, soľ, premiešame strúhanku a nalejeme na karfiol. Vložíme do vyhriatej rúry a zapečieme. Podávame s cviklovým šalátom.

Vajcová omeleta plnená hydinovou pečeňou

4 vajcia, soľ, 30 g masla, plnka: 100 g hydinovej pečene, maslo, pol cibule, 40 g papriky, 50 g rajčiakov, maslo, kečup, mleté čierne korenie, soľ.

Vajcia rozšľaháme, posolíme a na masle upečieme 4 menšie omelety. Medzitým očistenú hydinovú pečeň pokrájame na kúsky, opečieme ju na masle a premiešame s kocôčkami papriky a rajčiakov podusených na masle. Zmes posolíme a okoreníme. Plnkou plníme omelety, zvinieme ich a ozdobíme kečupom. (Pre 2 osoby.)

Vitamíny

Vitamín K

Zdroje: zelená listová zelenina, najmä biela kapusta, brokolica a ružičkový kel, ovocie, semená, kravské mlieko, jogurt. Veľká časť potreby vitamínu K sa tvorí priamo v ľudskom organizme prostredníctvom črevných baktérií.

Význam v organizme: životne dôležitý pri tvorbe niektorých bielkovín, nevyhnutný na normálnu zrážanlivosť krvi, má antioxidantné vlastnosti.

Príznaky nedostatku: v extrémnych prípadoch vzniká porucha zrážania krvi

Vitamíny, ktoré sú rozpustné vo vode

Patrí sem osem vitamínov skupiny B a vitamín C a okrem vitamínu B 12 sa v tele neukladajú do zásoby.

Vitamín C

Zdroje: ovocie, zelenina, najmä citrusové plody, jahody, kivi, paprika, čierne ríbezle a zemiaky

Význam v organizme: potrebný na tvorbu kolagénu (bielkovina nevyhnutná pre zdravé zuby, kosti, dlasná, chrupavky a kožu); dôležitý ako antioxidant v organizme. Pomáha pri absorpcii železa z potravy

Príznaky nedostatku: únava, strata chuti do jedla, bolesti kĺbov, zápal dlasien, šupinatost kože, pomalé hojenie rán, zvýšená vnímavosť na infekcie. Závažný nedostatok môže vyvolať duševné poruchy a vnútorné krvácanie vedúce k málokrvnosti. Nebezpečenstvo náhleho smrti na srdcové zlyhanie.

Príznaky predávkovania: nadbytok sa bezpečne vylúči močom.

Vitamín B1 – tiamín

Zdroje: bravčovina, pečeň, srdce, obličky, obilniny, zemiaky, orechy a strukoviny, vajcia, zelenina, pšeničné klíčky a otruby

Význam v organizme: nevyhnutný na získavanie energie zo sacharidov, tukov a alkoholu. Bráni v tele tvorbe toxických látok, ktoré môžu poškodzovať srdce a nervový systém. Posilňuje imunitný systém organizmu, zvyšuje odolnosť voči infekciám a urýchľuje hojenie rán; nevyhnutný pre správnu činnosť svalov a nervovej sústavy

Príznaky nedostatku: strata chuti do jedla, zmätenosť, opuchy končatín, strata vnímania, nervové poruchy, svalová slabosť, únava. Časté u alkoholikov

Príznaky predávkovania: nie sú známe, nadbytok sa vylúči obličkami.

Papradno 134 tel: 042/ 439 33 77, 0905 749 859

Bibiš a černokňazník

Bolo to kedysi, keď ešte v papradňanských horách ľudia bačovali.

Dolina, zvaná Medvedzé (Medvedie) sa tiahne od Košiarov až po Malinovskú. A na samom konci tejto doliny u Bibišov bačoval starý Bibiš.

Raz v lete, bolo to práve na Trojicu, pásol svoje kravičky na Rovni neďaleko miesta, kde vyviera Medvecký potok. Tento potok pramení v skale, ktorá má podobu malého korýtka a preto ľudia tento prameň volajú Kamenný válov.

Studená horská voda tu vyteká zo skaly a potom skáče po kamení dolu do doliny. Popri Kamennom válove od Rovne až k chotáru Štiavničky cez horu Kyčerisko viedol i vedie chodník.

Nad chodníkom rástlo husté čačarvočie (čučoriedčie). Leto bolo horúce a na čučoriedčích čerňeli sa čučoriedky. Prišli sem akési mladé ženy a keď videli tú bohatú lesnú úrodu, priniesli si baherky a začali zbierať.

Lenže Trojica je najväčší sviatok v roku a vtedy okrem pasenia statku sa nemá iná robota robiť.

Mladé ženy veselo si čučoriedky zbierali a neďaleko starý Bibiš kravy popásal.

Odrazu čosi zaprašalo, ako zlomené haluze. Bibiš zdvihol zrak, pozrie smerom ku Kamennému válovi. Tu sa mu na chodníku objavil veľikánsky chlap. Mal čierne oblečenie a čierny šírak na hlave.

Bibiš sa na neho díva a rozmýšľa: „Kto to len môže byť?“ Ale nepoznal ho. Bol to akýsi neznámy cudzinec. Na prsiach mu visel veľký kríž.

Neznámy chlap prišiel až ku starému Bibišovi, pozdravil ho slušne, ako sa patrí a zastavil sa pri ňom.

Začali sa rozprávať a neznámy chlap sa spýtal Bibiša: „Čože to robia hen tam tie ženy nad chodníkom?“

A on mu odpovedal: „Čože by robili, veď vidíš, zbierajú čučoriedky.“

A neznámy akoby sa zarazil, trochu sa zamračil v tvári a povedal: „Zbierajú čučoriedky? Teraz, keď je nedeľa a ešte k tomu Trojica? Veď práve teraz sú v kostole služby Božie a ony ani nesvätia? No veď im ja ukážem.“

Toto povedalo neznáme chlapisko a obrátilo sa k Bibišovi: „Starký, zajmite chytro svoje kravy a bežte rýchlo domov, lebo za chvíľu príde strašná búrka!“

Bibiš sa čudoval: „Búrka? A kde by sa vzala, veď je nebo jasné, modré, nikde ani obláčika?“

„Len vy chytro bežte domov, lebo náramne zmoknete!“, vystríhal a upozorňoval ho neznámy.

Starý Bibiš zbadal, že tu čosi nie je v poriadku, že sa ide čosi diať i zavrátil svoje kravičky a ponáhľal sa ku svojej drevenej chalupe dolu do doliny.

Na kraji Rovne sa ešte obzrel na neznámeho chlapiska. Ešte ho videl, ako tam stál a zdvihol obe ruky proti jasnému nebu. Bibiš sa díva, chlapisko naraz zmizlo. Premenilo sa na hmlu a hmla začala stúpať hore ponad jedle do výšky.

Vtedy si Bibiš uvedomil, že ten neznámy nie je nikto iný iba černokňazník. Hnal kravy do chlieva ako divý. Ešte sa pozrel na oblohu a videl ako sa stúpajúca hmla zmenila na škaredý čierny oblak. Oblak rástol, rástol a to bol ten černokňazník na oblak premenný.

Za chvíľu bolo celé nebo čierne. Prišiel strašný vietor. Vysoké jedle, svrčiny a bučky vyvracal ako konope a dohnal prudký dážď.

Bibiš dohnal kravy do chlieva, vošiel do chalupy a iba sa prežehnával. Veď už strašná búrka zúrila, hromy bieli, blesky krájali celú Medveckú dolinu.

Taký strašný prívál vody sa vyliat z oblakov na horu Malinovskú, veľké balvany brala voda dolu strmým brehom ako lieskové orešky. Narobilo sa vtedy mnoho škody. Nalámalo veľa stromov, naváľalo mnoho vývrátov. Hlinu z rolí odniesla voda, rozkvitnuté lúky voda drobným kamením zanesla.

A tie ženy, ktoré čučoriedky zbierali nestačili pred búrkou ujsť. Premokli do nitky, čučoriedky im vyšli na zmar a leďva živé domov došli. Vtedy sa poučili, že na Trojičnú nedeľu netreba si začínať žiadnu robotu.

Trojica je taký veľký sviatok, že i slnko keď ráno vychádza sa celé trasie.

(Štefan Meliš podľa rozprávania L. Gáboríkovej)

VTIPY

• Dvaja manželia sú spolu už 25 rokov a manžel oslavuje svoje 60. narodeniny. Počas osláv sa objaví víla a sľúbi im, že za taký dlhý a láskyplný vzťah splní každému jedno želanie.

Žena si zaželala:

Boli sme celé roky takí chudobní, že sme sa nikdy nepozreli do sveta. Chceme cestu okolo sveta.

Víla iba mávne paličkou a drží v ruke letenky. Manžel sa na chvíľku zamyslí a potom hovorí:

Chcel by som byť ženatý so ženou o 30 rokov mladšou. Víla mávne rukou a manžel má 90 rokov.

• Medituje pán Novák v krčme: Manželstvo to je vám hotová výhra. Koľko som sa ja za slobodna naučral peňazí za varenie, žehlenie, pranie... Ale čo som sa oženil, robím si to všetko sám a zadarmo.

• Nahnevany sused kričí cez plot na Dežu:

Tvoje štyri deti mi kradnú v záhrade jablká. Nehovor. A piate sa kde túla?

• Obvinený sa bráni na súde: Ale pán sudca, povedzte mi, načo by som zabíjal úplne cudziu ženu, keď mám doma svoju?

Ako Papradňani osídľovali južné Slovensko

Dokončenie z minulého čísla

Ďalšia menšia osada mala vzniknúť v Kolte na dvore Pustý Kostolík, kde dostalo pôdu šesť rodín z Papradna. Boli to rodiny: F. Kolkus, F. Žilínčik, Turičik, Š. Vašík, Vašík, Grbál. Po kolektivizácii pôdy aj oni, okrem Turičika, sa vrátili do Papradna.

Treba tiež spomenúť kolonistov z Papradna, ktorí sa po roku 1945 usadili v Čalovci (prv Medere) pri Komáre.

Podľa informácií Rudolfa Chrapka do Čalovca prišlo v r. 1946 z našej obce Papradno 16 rodín. Boli to tieto: František Balušik – Filúch, Karol Balušik, Vendel Drblik, František Fujaš, Ignác Hromádik, Jozef Chrapko, Štefan Kališik, Štefan Macháč, Štefan Majčínik – Lopúch, Štefan Santus – Máchal, Alžbeta Strašíková, Filip Šaržik, Jozef Šušolík, Juraj Urdák, František Vašík, Adam Zendeck. Spolu asi 70 ľudí.

Pozemky blízko obce Čalovec, ktoré prv vlastnil statkár Mauthner a Alžbeta Mauthner vydatá Bosányiová, boli rozparcelované horeuvedeným roľníkom – kolonistom. Každý mal pridelené 14 hektárov, len Štefan Santus mal 17,5 hektára. Dva roky chodili z Papradna s konskými záprahmi na vozoch do Čalovca zasiať obilie a zobrať úrodu. Až po dvoch rokoch sa tam usadili definitívne.

V susednej obci Zlatná na Ostrove boli usadení kolonisti zo Štiavničky. Boli tam v okolí však ešte slovenské osady a kolónie, ktoré boli založené ešte po prvej svetovej vojne.

Na štátnom majeri Balvany (prv bol asi cirkevný) štát postavil kolonistom domy. V Čalovci na dvore Violíni vznikla osada, ktorú osídlili Kysučania ešte začiatkom prvej ČSR.

Vedľa Čalovca smerom na Čalovo vznikla ešte za prvej ČSR osada Štúrová, kde sa usadili Moraváci.

Naši ľudia z Papradna, čo sa usadili v Čalovci tam tiež dlho nepobudli. Keď tam koncom mája r. 1950 bolo založené JRD a roľníkom bola všetka pôda odňatá, vrátili sa do Papradna. V Čalovci ostali len Fujašovci, Santusovci a Kališíkovci.

Iná skupina kolonistov z Papradna usadila sa v obci Nedeď pri Šali. Boli to rodiny: Vendel Trnčík, Brezničan – Birdaš, Ján Hanajik, Hrablík a Ján Šamaj – Kurciník. Možno ich tam bolo aj viac. Takisto mali pridelenú pôdu, ktorú obrábali. Raz sa stalo, písali o tom aj v novinách, týchto našich Papradňanov napadli zúriví Maďari ktorí mali byť pri výmene obyvateľov do Maďarska odsunutí. Hádali našim do okien a v Trnčíka dopíchali nožmi, že sa musel liečiť v nemocnici. Ostatní pred nimi sa poskrývali alebo včas utiekli. Nuž aj takto sa niektorí Maďari vrátili na slovenských kolonistoch, na slovenskej zemi.

Po založení JRD v obci Nedeď sa tiež naši vrátili do rodnej obce. A tak kolektivizovaním pôdy skončilo aj zakladanie slovenských osád a obcí na našom juhu.

Štefan Meliš

Pramene k článku:

Vlastivedný slovník obcí na Slovensku zv. I., SAV Bratislava 1977

Malý zoznam obcí na Slovensku, 7 ŠPSÚ Bratislava 1948

M. Košťany: Cesta za chlebom, MsNV Galanta, JRD Javorinka 1971

Informácie R. Chrapka

Informácie O. Šamaja – Kurciníka

Vlastné spomienky na kolónu Petrov dvor v Dubníku

OD VEĽKEJ NOCI PO TURÍCE

Druhým najveselším jarným dňom po Šibákoch bolo Dzura (sv. Juraja). Na kopcoch okolo dediny (Ivančiniec, Hôrka, Holý vršek, Dúbrava, Malý Žiar) sa pálili vatry, od ktorých sa dlho do noci ozýval spev.

Po 2. svetovej vojne sa do týchto vatier hádzali úlomky duralu, pochádzajúce z amerického bombardéra, havarovaného na štiavnickom chotári pod Javorníkmi. Rozžeravené úlomky sa šľahali palicami, časti rozpáleného horčička explodovali vo vzduchu a vytvárali krásne svetelné efekty, ktoré dostali pomenovanie horiace železo. Bezkonkurenčne najkrajšie boli vidieť na Malom Žiari (dnešná retranslačná stanica). Kopec bol v tom čase nezalesnený a z diaľky dobre viditeľný.

Po spálení vatier pokračovala druhá časť Dzura, kedy mládenci stvárali rôzne veselé kúsky. Stávalo sa, že koniar, ktorý mal na druhý deň siať alebo zaorávať, musel najskôr hľadať zavlčené časti hospodárskeho zariadenia. Nakoniec sa našli vždy, ale obyčajne ďalej od majiteľa, zavesené na strome alebo zmontované na streche domu.

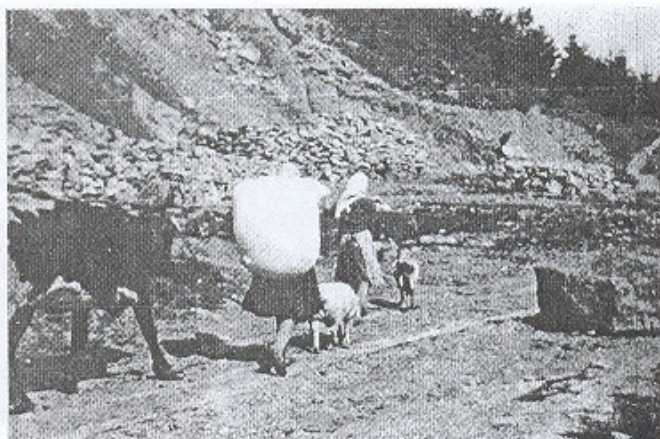
Najčastejšie sa prehadzovali záchody, ploty a odnášali bránky, ktoré sa neraz našli až v rieke. Mnohí ľudia si preto svoj majetok radšej strážili po celú noc.

„Kedy Dzura tedy jar, ešte statku sena daj“. Takéto a podobné životné skúsenosti si ne jeden gazda pripomínal, škrobajúc sa v hlavu, ak sa príchod jari oneskoroval a stodola zívila prázdnotou. Pri úrodnejších rokoch, keď sa na

zimu nachystalo málo sa často stávalo, že dobytku pridávali do sečky porezanú jedľovú čečinu. Hospodárske zvieratá predstavovali akú-takú záruku prežitia, stratiť ich znamenalo hotové nešťastie. V takýchto rokoch neostávalo iné, len každý deň sledovať, „či už kukučka kuká a či sa buček plieska“, lebo vtedy nastal ten správny čas na **redíku**.

Redíka bolo sťahovanie dobytky a časti hospodárskeho zariadenia na bačovy. Nezaobišla sa bez rôznych zvykov, ba až rituálov. Verilo sa na rôzne magické sily a porobenia, ktoré mohli spôsobiť napr. stratu mlieka u hospodárskych zvierat a iné neprijemnosti. Preto sa pred redíkou zvieratá okurovali, zdobili mašľami a pestrofarebnými nitkami, aby nebodaj nedostali z očí. Našli sa aj takí potmehúti, čo si z toho urobili srandu a mladším vrstovníkom radili dávať proti strečkovaniu kravám na Veľkú noc pod chvost kúsok ľadu alebo snehu.

Redíku vždy sledovali posmešné alebo závistlivé pohľady, podľa toho, kto „jako a koľko toho vyzímoval“. Vozy, na ktorých boli naložené ošípané, husi, periny, žbenky, lahvice, kuchynský riad a iné prepotrebné veci na prežitie, smerovali do hôr na bačovy. Ťahali ich kone alebo kravy, čo

sa nezmestilo na povozy, niesli ľudia na chrbtoch v batohoch.

Časť príslušníkov rodiny žila na bačove až do prvého snehu, na zimú sa vracali – zredíkali do dediny.

Na sviatok Sv. Ducha sa vyzdobovali okná lipovými halúzkami a vchody do domov brezovými májmi. Pastieri dostávali **merindu**, mladší obyčajne buchty a sódočku s guľičkou – krachelku, neskôr aj cukríky a apolitánky, starší paklík tabaku a fľašečku.

V tento deň sa pastieri predhánali, kto vyženie prvý. Komu sa to podarilo ten bol richtárom, posledný holotróm. Celý rok na neho potom pokrikovali: **Hoľo, hoľo hoľotr. Ešče bolo ve vajičku, cahali ho za nožičku. Hoľo, hoľo, hoľotr.**

Na konci Turíčných sviatkov sa konala **púť do Prievaldy** (Rajec-ká Lesná). Chodievalo sa pešo, v sobotu ráno z Papradna, návrat bol v nedeľu podvečer. Mládenci a muži niesli zástavy a kríž, dievky ozdobené nosidlá s Pannou Máriou. V Prievalde mal obyčajne každý svojich zná-

mych, u ktorých prenocoval, niektorí sa premodlili v kostole a mladí si aj zatancovali.

V nedeľu popoludní sa chodilo pútnikom oproti, niekedy až na Skalku, po vojne aj s dychovou hudbou. Pútnici ako darček domov nosili sv. ružence, obrázky, uzdravujúcu vodu a každému známemu hovorili: **Dala ca pod-ravovac Panenka Mária Prievaldská.**

Známe svätajánske ohne sa u nás nepálili. V tento deň **večer sa chodilo na bylinky**, ktoré sa potom na noc dávali pod hlavu. Slobodní mládenci a dievky verili, že o kom sa im prisní, ten bude ich vyvoleným.

Niektoré z týchto zvykov sa zachovali dodnes, aj keď:

- večer na Dzura vidíme v chotári rok čo rok menej zapálených vatier
- vyzdobené okná lipovými halúzkami na Ducha sú len kde – tu a brezy iba pri kostole
- na púť do Prievaldy sa nechodí pešo, ale autobusom
- na zázračnú moc svätajánskej noci mládež neverí
- slová redíka a merinda z nášho života odišli do nenávratna.

-ba-

Zabudnuté slová

ŽAŽULA – chrobák

ZAKYDÁ – zašpiní

SUPTÝLNO – precízne

SPINA – strmý kopec

ŠKOPEK – sud

ŠMACHUJE – chuť

TRNE MU – má strach

OČAPEK – facka

PVO – pôjde

RAJZUJE – túla sa

SFERCUJE – zošije

KEKEDO – nemožný, ľavý

KOPNO – bez snehu

Konečné tabuľky v I. triede

Muži

1. Borčice	26	18	4	4	60:24	58
2. Ladce	26	17	3	6	64:24	54
3. Lazy	26	17	3	6	60:34	54
4. Horovce	26	13	5	8	47:36	44
5. Plevník	26	12	3	11	46:39	39
6. Ilava	26	11	5	10	65:43	38
7. Papradno	26	12	2	12	45:33	38
8. Udiča	26	11	4	11	51:49	37
9. Dulov	26	11	4	11	49:55	37
10. Prejta	26	7	5	14	31:53	26
11. Brvnište	26	6	7	13	31:56	25
12. Mikušovce	26	6	6	14	28:59	24
13. Beluša	26	5	6	15	33:67	21
14. Pruské	26	5	5	16	31:69	20

dorast

1. Beluša	22	16	3	3	100:30	51
2. Košeca	22	15	4	3	88:32	49
3. D. Kočkovce	22	15	0	7	69:33	45
4. Lysá	22	11	4	7	68:53	37
5. Pružina	22	9	5	8	43:37	32
6. Prečín	22	9	5	8	53:55	32
7. Visolaje	22	9	3	10	48:58	30
8. Papradno	22	7	4	11	45:58	25
9. Bolešov	22	7	4	11	40:55	25
10. Mikušovce	22	7	3	12	32:52	24
11. Prejta	22	5	4	13	42:65	19
12. Pruské	22	2	1	19	23:124	7

starší žiaci

1. Domaniža	26	24	2	0	195:19	74
2. Orlové	26	19	4	3	86:27	61
3. Ladce	26	17	1	8	57:37	52
4. Košeca	26	14	5	7	89:45	47
5. P. Teplá	26	14	4	8	68:36	46
6. Prejta	26	13	3	10	74:67	42
7. Strežence	26	10	5	11	69:47	35
8. Bolešov	26	11	2	13	40:59	35
9. Kolačín	26	9	7	10	61:76	34
10. Dohňany	26	9	7	10	48:66	34
11. Tuchyňa	26	6	3	17	29:88	21
12. Papradno	26	5	4	17	36:84	19
13. Lysá	26	3	1	22	23:124	10
14. Pružina	26	2	4	20	26:128	10

Tohoroční hokejoví majstri Slovenska MsHK Žilina sa po ročnej prestávke opäť predstavili na trávniku v súboji s našimi futbalistami (7. júna 2006). Ešte predtým ich prijal starosta na obecnom úrade a zapísali sa do pamätnej knihy. Výsledok na ihrisku 3:3 neplatí v žiadnej súťaži, nebol vôbec dôležitý. V ten deň boli oveľa dôležitejšie podpisy majstrov pre najmenších fanúšikov do pamätníkov, na plagáty, tričky alebo len tak na ruky čelo...

Hokejisti Ján Zlocha a Roman Konštek venujú autogramy našim deťom.

Turnaj Papradnianskej doliny 9. júla

Fanúšikovia futbalu nepotrebujú od tejto „hry hier“ veľký oddech. Len čo sa v polovici júna skončili oficiálne súťaže a potom v podobe majstrovstiev sveta aj súboje v Nemecku, už ožívajú aj naše domáce ihriská letnými futbalovými turnajmi.

V tomto roku organizátormi turnaja o pohár Papradnianskej doliny sú Papradno a Brvnište. Organizátori v predstihu vyžrebovali turnaj. V Brvništi začínajú domáci o 10. h so Šebešťanovou, tretí účastník je Podvažie.

Tri zápasy sa odohrajú aj v Papradne, kde hrá okrem domácich ešte Stupné a Jasenica. Papradno začína o 10. h s Jasenicou.

Víťazi skupín rozhodnú vo finále na ihrisku v Papradne o držiteľovi putovného pohára a víťazovi turnaja, druhí zo skupín budú hrať o 3. miesto, tretí o 5. priečku. V skupinách sa hrá 2 x 30 min.